

DÜNDEN BUGÜNE

Bir başka olurdu 75'li yılların çay kültürü... Gerek mangalda, gerekse gazocaklarında emaye (cıncık) çaydanlıklarda yapılan çaylar daha sonra ateşten alınınca üzerlerine havlu kapatılır ve çayın buharı ve kokusu çaydanlıkta çıkmaz ve bir müddet demlenmesi için öyle kalırdı.

Bilmiyorum ama o zaman çaylar daha güzeldi. Zira bugünün çayları gibi ne Çernobil sızıntısı, ne boya katkısı, bilmem nede o bir takım koku verici katkı maddeleri yoktu. Her şeyiyle doğaldı.

Şimdi çay diye o poşet paketleri daha → bardağın dibine inmeden çay demleniyor. Yani boya çözülüyor. → Bir ara çaydanlığa havlu kapattım benim çocuklar uzaydan gelmişim → gibi baktılar. E tabi alışmışlar 5 saniyelik boyalı çaya bakmaz → lar mı hiç...

Daha sonra bu çaydanlıklar yerlerini → Alüminyum olanlarına

bıraktılar. Onlarda uzun bir süre saltanat sürdüler ama sonunda yerlerinde fazla tutunamayıp çelik çaydanlıklara mağlup oldular. Ama yinede yer yer bugünün çaydanlıklarına direnen alüminyum çaydanlıklar var

halâ... Eh günümüz teknolojisinde her yenilik bir öncesinin yerini mutlaka alıyor ve bu çeliklere rakip olarak her ne kadar çay-kahve makineleri çıktıysada yinede ata kültürü ve damak tadına alışmış çaydanlık kültürünün yerlerini bu plastik kokulu makineler alamamışlardır.

Tüm değişimlere rağmen hepsinide sevgili olmayı başaran biri var o da çay bardaklarıdır değişmeyen...

Ama ne olursa olsun yinede nefisti o eski çaylarımız...

Yanında da iki de kayseri şekeri oldumu demeyin tadına..!

ÇAY KÜLTÜRÜ...

Hüseyin ÇALIŞKAN

